

Mniej niż za miesiąc, 25 grudnia, wielu chrześcijan będzie obchodziło wzniosłe święto – Bożego Narodzenia. Jak wiadomo, w Kościele rzymskokatolickim Święta owe są poprzedzone okresem, nazywanym Adwentem. Zwróćmy uwagę na czas przygotowania na powitanie Jezusa Chrystusa. Podobnie do innych okresów liturgicznych, obecny przebieg Adwentu kształtował się powoli. Gdy w drugiej poł. IV w. została ustanowiona jedyna data obchodów Bożego Narodzenia, ustalono też okres przygotowań do tego Święta. W tym, jak obecnie przeżywamy ten czas, da się zauważyć wpływy dwu tradycji: galijskiej i rzymskiej. W starożytnej Galii Adwent posiadał charakter ascetyczny i pokutny. W V w. na tamtych terenach od 11 listopada do 25 grudnia poszczono w poniedziałki, środy i piątki. Natomiast w Rzymie w drugiej poł. VI w. Adwent był czasem radosnego przygotowania do święta Narodzenia Chrystusowego bez zachowania praktyk pokutnych. † Obecnie Adwent nie jest postem przed świętem Bożego Narodzenia, jak to niektórzy uważają. Post w „ludowym” znaczeniu jest rozumiany jako to, czym w Kościele katolickim są dni lub okresy pokutne. Takimi dniami i okresami wspólnego umartwiania się są wszystkie piątki roku oraz Wielki Post, ale nie Adwent. W Adwencie w liturgii są obecne niektóre cechy wstrzemięźliwości, przybyłe z tradycji galijskiej. Zarówno fioletowy kolor szat kapłana, jak i nieobecność podczas liturgii hymnu „Chwała na wysokości...” oraz inne momenty skłaniają nas do refleksji i pokuty. Do tego również, dzięki wcześniejszym wpływom zasad obrządku bizantyjskiego oraz własnej pobożności, na naszych terenach zachowała się tradycja nakładania na siebie pewnych ograniczeń w niektórych sferach. Tak samo, jak i w ciągu całego roku, obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych w piątki dla osób, które ukończyły 14. rok życia, w przypadku jeśli na piątek nie przypada jakaś uroczystość kościelna.

Na początku IX wieku przeżywanie Adwentu staje się nie tylko okresem przygotowawczym do świąt Bożego Narodzenia, pojawia się inny wątek – ten czas staje się oczekiwaniem na powtórne przyjście Chrystusa. W ten oto sposób obecnie ten okres dzieli się na dwie części: w dni od początku Adwentu do 16 grudnia kierujemy swe myśli ku oczekiwaniu powtórnego przyjścia Zbawiciela u kresu czasów, zaś od 17 do 24 grudnia ma miejsce bezpośrednie przygotowanie do wspomnienia pierwszego przyjścia Chrystusa na ziemię, które obchodzimy 25 grudnia. Jedność dwóch części owego okresu przejawia się m.in. w czytaniu urywka z księgi proroka Izajasza, w którym opisana została tęsknota za oczekiwanym Zbawicielem. W dni pierwszej części Adwentu odbywają się Roraty – Msza św., podczas której wierni, zbierając się przeważnie z rana i oddając cześć Pannie Maryi – niby gwiazdzie zarannej na drodze do Chrystusa, trzymają w ręku zapalone świece.

Wierni podczas Adwentu nie tylko postanawiają sobie wstrzymać się od tego, co w życiu nie służy miłości, i pomnażać to, co ich wzmacnia. Przystępują też do spowiedzi, zazwyczaj podczas rekolekcji adwentowych. Rekolekcjami nazywamy dni przygotowań duchowych i

W jaki sposób przygotować się do powitania Chrystusa?

Wpisany przez ks. Кірыл Бардонаў
06.12.2013 01:00

rozważań, kiedy są głoszone odpowiednie kazania i konferencje, wierni zaś biorą udział we wspólnych modlitwach.